

سخنرانی جناب آقای علی اصغر سلطانیه
سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران

در

شورای حکام آژانس بین المللی انرژی اتمی

خرداد ماه ۱۳۹۲

بسم الله الرحمن الرحيم

آقای رئیس، همکاران محترم،

در آغاز سپاسگزاری صمیمانه کشورم را برای حمایت پایدار و قطعی اعضای خانواده جنبش عدم تعهد که در این نشست اعلام گردید ابراز می دارم. بی تردید استقامت در کسب حق مسلم مان برای استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای و مقاومت در برابر فشارها، تحریمهای ترور دانشمندان عزیز هسته ای و تهدید به حمله های مسلحه ای مانع بکارگیری این گونه سناریوها در سایر کشورهای در حال توسعه خصوصاً اعضای عدم تعهد می شود. ما اجازه نمی دهیم که سیاستهای غیر عادلانه و رویکردهای تعدادی کشور غربی به آژانس تحمیل گردد. جمهوری اسلامی ایران بهای سنگینی برای عدم مصالحه و تعهد نسبت به اصول اساسی مندرج در قانون اساسی اش پرداخت نموده است. امتیاز ندادن برای حق مسلم استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای از جمله غنی سازی اورانیوم نمونه آشکاری از آن می باشد.

آقای رئیس،

اجازه دهید سالگرد ارتحال بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران، امام خمینی (ره) را پاس بدارم. مایل م اندیشه ها و دیدگاه های ایشان را در زمینه سلاح های هسته ای در اینجا مطرح نماید. این نقل قول کوتاه و مرتبط با موضوع از حدود سه دهه پیش، محاکومیت کاملاً آشکار ایشان علیه یک سلاح خطرناک را که نژاد بشری را نابود می کند نشان می دهد:

«....اگر آنها به تولید سلاح های اتمی بزرگ غیره ادامه دهند جهان بسوی نابودی خواهد رفت و ملتها دچار خسارات عمدی ای خواهند شد.

هر کسی در هر کجا که هست، نویسندها، روشنفکران، علماء و دانشمندان سراسر جهان باید مردم را از این خطر آگاهی دهند تا تورده های مردم در مقابل این دو قدرت بایستند و مانع گسترش این سلاح ها شوند»
(ترجمه از متن انگلیسی)

آقای رئیس،

پس از ده سال بحثهای سیاسی درباره فعالیتهای هسته ای ایران که محیطی همراه با کشمکش را به وجود آورده و روح وین را به مخاطره افکنده و کشورهای عضو را دچار دسته بندی کرده است الان زمان آن فرا رسیده است که این روند تغییر کند.

آخرین گزارش مدیر کل این پیام آشکار زیر را به همگان می دهد:

الف - ایران در فن آوری غنی سازی مستقل و متبحر است.

ب - فعالیتهای هسته ای ایران از جمله غنی سازی بدون هیچ گونه مانعی ادامه می یابد.

ج - ایران دارای دستاوردهای تکنولوژیکی خصوصاً در زمینه طراحی، تولید، آزمایش و راه اندازی نسل پیشرفته سانتریفیوژها می باشد.

د - ایران پیشرفت زیادی در تولید قطعات رآکتور تحقیقاتی آب سنگین اراک IR40 با استاندارد بالا داشته است و حرکت به سوی تکمیل ساخت آن با موفقیت در حال انجام است. لطفاً توجه داشته باشید که بیمارانی که با سرطان در حال مبارزه می باشند عمدۀ ترین افرادی هستند که از رادیو داروهایی که قرار است در این رآکتور تولید شود بهره می برند و تعداد اندکی از کشورهایی به بهانه قطعنامه های غیر قانونی شورای امنیت سازمان ملل متحد بر توقف آن اصرار دارند.

ه - ایران در بقیه چرخه سوخت هسته ای از جمله کشف اورانیوم، تبدیل و تولید سوخت موفق است. یادآوری می کنم که بنا به گزارش مدیر کل هیچ فعالیت بازفرآوری در ایران نبوده است. نمی دانم توجیه قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد که خواستار تعليق فعالیتهای بازفرآوری است که وجود ندارد چیست.

و - همه فعالیتهای هسته ای ایران در ۱۶ عدد از تاسیسات هسته ای و ۹ محل مربوطه بر اساس موافقتنامه جامع پادمان (INFCIRC/214) تحت بازررسی کامل قرار دارند.

ز- هیچ مدرکی دال بر انحراف فعالیتها و مواد هسته ای به سمت اهداف نظامی یافت نشده است.

ح - آژانس قادر است فعالیتهای راستی آزمایی خود را در ایران بدون هر گونه مانعی ادامه دهد.

آقای رئیس، هیاتهای محترم،

بر اساس واقعیتهای فوق که در گزارش مفصل مدیر کل منعکس شده است براحتی می توان نتیجه گرفت که:

- ۱- ایران برای تعليق فعالитеای هسته ای که به اهداف صلح آميز اختصاص دارد تسلیم فشارها نشده است.
- ۲- تحريمها بیماران ایرانی را هدف گرفته است نه ماشینهای سانتریفیوژ را زیرا همه قطعات در ایران ساخته می شوند بنابراین تحريمها اثری در کاهش فعالیتها نداشته است. بر عکس فشارهای سیاسی و تحريمها تصمیم ملت ایران را برای انتفاع از حق انکار ناپذیر استفاده صلح آميز از انرژی هسته ای تقویت نموده است.
- بنابراین تعداد کمی از کشورهای غربی که پرونده را باز نگه داشته اند باید در این زمینه واقعیت را بپذیرند و از خیالات بیرون ببینند و گامهای مهم زیر را برای حل و فصل دوستانه و پایدار این موضوع بردارند:
 - ۱- حق ایران برای غنی سازی اورانیوم را به رسمیت بشناسند. همانطور که رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران در مارس ۲۰۱۳ روشنگری نموده اند: «آمریکاییها نمی خواهند از طریق مذاکرات هسته ای به راه حل برسند. اگر آمریکاییها می خواهند مساله هسته ای ایران را حل کنند راه حل خیلی ساده است: آنها باید حق ایران برای غنی سازی اورانیوم برای مقاصد صلح آميز را بپذیرند.» (ترجمه از انگلیسی)
 - ۲- ورود شورای امنیت سازمان ملل متعدد در پرونده فنی آژانس بین المللی انرژی اتمی در مورد انرژی هسته ای ایران را متوقف سازند.
 - ۳- اقدامات خصمانه از جمله تحريمها را متوقف کنند.
 - ۴- در مذاکرات میان ایران و ۵+۱ با رویکردی سازنده و کاملاً متعهد به اصول احترام متقابل، جایگاه برابر و رویکرد گام به گام دو سویه بدون تاخیر بیشتر پای میز مذاکره بیایند. در این خصوص باید نگرانی خود را از بیانیه مایوس کننده سفیر محترم آلمان از طرف EU3+3 یا ۵+۱ ابراز نمایم.
 - ۵- در عین حال من دبیرخانه را نصیحت می کنم که از بحثهای سیاسی میان ایران و طرفهای ذی دخل فاصله بگیرد و صرفاً بر وظایف فنی خود متمرکز گردد. من تکرار می کنم که دبیرخانه هیچ وظیفه ای ندارد که به تعليق غنی سازی یا تحريمها، سیاست هسته ای یا ابعاد فعالیتهای هسته ای ایران بپردازد. در این راستا دبیرخانه نباید در ادعاهایی که با تح瑞کات سیاسی مطرح شده اند از قبیل ابعاد نظامی احتمالی کذایی و فراتر از

رویه فنی پادمانی خود دخیل گردد. آژانس وظیفه روشنی دارد و آن راستی آزمایی مواد یا فعالیتهای هسته ای اعلام شده از سوی ایران است. آژانس باید فعالیتهای پادمانی را به نحوی بی طرفانه و حرفه ای بر اساس پادمانهای معطوف به مواد هسته ای و نه مطالب دریافت شده از سرویسهای اطلاعاتی و گروه های ترویریستی وابسته به آنها به بهانه «منابع آزاد» دریافت نماید. در طول دهه گذشته دبیرخانه حل و فصل این مباحث و سوء تفاهمات را تسهیل نکرده است بلکه وضعیت را پیچیده کرده است. گزارشها تعهدات قانونی را از اقدامات داوطلبانه متمایز نساخته اند و میان تعهدات پادمانی معاشه منع گسترش سلاح های هسته ای (NPT) و درخواستهای سیاسی خاص قطعنامه های غیر قانونی شورای حکام و شورای امنیت سازمان ملل متعدد تمایز قابل نشده اند و بر این اساس سردرگمی ها را افزایش داده اند و حتی در برخی موارد به تنش میان کشورهای عضو دامن زده اند.

۶- اگر گامهای مثبت پیشنهاد شده برداشته شوند مطمئن هستم که ایران در جایگاهی قرار خواهد گرفت که اقدامات داوطلبانه بیشتری را به منظور رفع ابهامات در برخی مسایل باقیمانده انجام دهد که البته فراتر از موافقتنامه های جامع پادمان خواهد بود.

آقای رئیس،

نتیجه بررسی گزارش مدیر کل (DOV/2013/27) در یک یادداشت تفصیلی که رسما در این هفته برای مدیر کل ارسال خواهد شد و به صورت سند آژانس (INFCIRC) در دسترس قرار خواهد گرفت، منعکس می شود. بنا بر این با توجه به ضيق وقت از قرائت آن اجتناب می کنم. معهدا در پاسخ به برخی بیانیه ها از جمله سخنرانی افتتاحیه مدیر کل، مختصرابه مسائل ذیل اشاره می نمایم:

۱- با مدیر کل موافقم که ما در تعامل با مداریته یا رویکرد ساختاری برای حل و فصل ادعاهای یا به اصطلاح ابعاد احتمالی نظامی، دچار سر در گمی شده ایم. چرا؟ چه کسی باید برای این موضوع سرزنش شود؟

پاسخ روشن است:

الف- به نظر می رسد دبیرخانه هنوز این واقعیت را تشخیص نداده که گفتگوهای پیرامون رویکرد ساختاری، یک طرف یک کشور عضو دارای حق حاکمیت با کلیه نگرانی های امنیتی مشروع است در حالی که طرف

دیگر دبیرخانه یک سازمان بین المللی با یک وظیفه مشخص مبنی بر لحاظ نمودن امنیت کشورهای عضو و حفاظت از اطلاعات محترمانه مطابق با اساسنامه است.

ب- برای ایران یا هر کشور عضو دیگر ناممکن است در مورد ادعاهای آژانس تعامل نماید بدون آنکه اسناد ذی ربط مرتبط با فعالیتهای ادعایی را دریافت کند. متنی که با ۹ ماه تأخیر از سوی آژانس در مورد تحويل اسناد مرتبط با فعالیتهای ادعا شده در ضمیمه گزارش نوامبر ۲۰۱۱ مدیر کل، پیشنهاد شد توسط ایران با روحیه مصالحه پذیرفته شد. در کمال شگفتی، این متن از سوی تیم آژانس در آخرین دیدار بین ایران و آژانس در تاریخ ۱۵ مه ۲۰۱۳ بازگشایی شد. بنا بر این ایران نباید تطویل گفتگوها و سر در گمی سرزنش گردد.

ج- علی رغم این واقعیت که ایران هیچ تعهد حقوقی ندارد لیکن ایران پذیرفته است در مورد ابعاد احتمالی نظامی گفتگو کند لذا ما پذیر فته ایم که در خصوص یک مدلیته یا همان رویکرد ساختاری مذاکره کنیم تا اینکه اجرای آن، آرام و موثر صورت گیرد. هیچ اقدامی امکان شروع ندارد مگر آنکه چهار چوبی در مورد آن پذیرفته شود. ما برای اینکه ثابت کنیم اراده سیاسی در این زمینه داریم با فهرست موارد پیشنهادی آژانس از جمله پارچین مخالفتی از زمان شروع مذاکرات ننمودیم. باید به اطلاع برسانم که در طول مذاکرات در فوریه ۲۰۱۲ در تهران ، قبل از انعقاد مدلیته به منظور نشان دادن حسن نیت خود، ما به اطلاع معاون مدیر کل آژانس رساندیم که ایران آماده است تا دسترسی به مکانی در مریوان که آژانس ادعا می کرد آزمایش انفجاری بزرگی انجام شده است را در همان روز و دسترسی به سایت پارچین را در هفته بعد از آن فراهم سازیم. لیکن در کمال شگفتی تیم آژانس به ما اطلاع داد که مدیر کل این پیشنهادات سخاوتمندانه را نپذیرفته است. بنا بر این همه جنجال ها با انگیزه سیاسی و با هدف لطمہ به همکاری ما با آژانس صورت می گیرد. ما در موقع گوناگون ثابت کرده ایم که ادعاهای در مورد ابعاد احتمالی نظامی، جعلی و بی اساس بودند. یاد آوری می کنم که به دنبال بازرسیهای انجام شده در سایت پارچین در سالهای ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵، مدیر کل سابق آژانس بین المللی انرژی اتمی گزارش داد که آژانس هیچگونه دال بر مواد هسته ای نیافته است. من به دبیرخانه و معدودی از کشورهای غربی توصیه می کنم که سخنرانی های سیاسی مخرب خود را متوقف کنند و اجازه دهند که ما به گفتگوهای خود به گونه ای حرfe ای و در فضایی آرام ادامه دهیم. اعلام می کنم که به محض آنکه آژانس مواضع مشروع و موجه

اعلامی ما در متنهای پیشنهادی در خلال آخرین دیدار در وین در تاریخ ۱۵ مه ۲۰۱۳ را بپذیرد آنگاه رویکرد ساختاری نهایی می شود و ایران آمده ارائه دسترسی به پارچین طبق مдалیته خواهد بود.

د- در رابطه با پرسشنامه اطلاعات طراحی (DIQ) برای IR-40 باید به سخنرانی افتتاحیه غیر سازنده (مدیر کل آژانس) اعتراض نمایم. پرسشنامه اطلاعات طراحی راکتور تحقیقاتی آب سنگین قبل از حدود ده سال پیش به طور داوطلبانه به آژانس تحویل شده است. اگرچه با توجه به عدم اجرای کد اصلاحی ۳/۱، ما تکلیفی برای ارائه دسترسی به این سایت نداریم اما آژانس همچنان آخرین اطلاعات روز آمد را از طریق بازرگانی مستمر دریافت می کند. قویا توصیه می کنم که ما در همکاری داوطلبانه خود از جمله دسترسی دادن به سایت IR-40 مایوس نسازید.

آقای رئیس،

در پایان اعلام می دارم که تمام فعالیتهای هسته ای ایران از جمله غنی سازی اورانیوم منحصرا با اهداف صلح آمیز انجام می شود و همان طور که رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران در چندین مناسبت اظهار داشته اند سلاح از لحاظ مذهبی حرام است و بنا بر این هیچ جایگاهی در دکترین دفاعی ما ندارد. ایران به معاهده عدم اشاعه هسته ای و تعهدات خود به موجب موافقتنامه جامع پادمان (INFCIRC/214) پای بند است. ایران قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل را به دلایل حقوقی که قبل از نشستهای شورای حکام تبیین نموده است، غیر قانونی می داند. ملت بزرگ ایران هرگز به کسی اجازه نخواهد داد که نسل کنونی و نسلهای آینده کشورش را از حق لاینفک استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای محروم سازد. باید این نکته را ثبت نمایم که سیاست هسته ای ایران یک موضوع ملی با اجماع ملی است.

